

csunkat azon javaslat megtételére, hogy az ott létesítendő nagy internátus szomszédságában és azzal tulajdonképp egy telektömböt képező területen, művészeti célokra 2009 négyszögöles telek kellő közepén 352 négyszögölet kiszakítson és elidegenítsen?

Hiszen lehet ennek a 2009 négyszögöles nagy telektömbnek más rendeltetése is, mert lehet, hogy idővel vagy szüksége lesz rá a délmagyarországi földművelő tápintézetnek, vagy lehet, hogy más, hatalmas közcélakra még inkább szükséges lesz és helyrehozhatatlan hiba merülhet föl abból, hogy ezen nagy telek közepén 532 négyszögölnyi telek kiszakítatik s örök tulajdonba adatik.

Talán meggondolhatta volna a város tanácsa mielőtt ilyen káros és romboló hatású javaslatot terjesztett a közgyűlés elé, hogy az óriási nagybirtokos Szeged városa talán más helyen szakítottatott volna ki az ingatlanából egy 352 négyszögöles telket szobrászati célokra s megkímélhetné volna az értékes posztóvéget attól, hogy ne vágion ki a közepéből, régi közmondás szerint, — egy garasárát.

Főszólamom célja az, hogy hatóságunk legyen körültekintő, vegyen fontolóra minden esélyt és jövőbeni szükségletet s közügyeink megoldását lelkiismeretesebben eszközölje.

Mert hiszen még erre a Jankovics-utca 4. számú 2009 négyszögöles telekre a jövőben még egyéb fontos célokra is szükségünk lehet.

Pillich Kálmán,
ügyvéd.

A hadügyminiszter a királynál. Bécsből jelentik: *Krobatin* lovag hadügyminiszter, aki tegnap kezdte meg rendes szabadságát, kedden kihallgatáson jelenik meg a király előtt Ischlben.

Kihallgatások. Ichlből jelentik: *Bilinszki* dr. lovag közös pénzügyminiszter ma kihallgatáson jelent meg a király előtt.

A kultuszminiszter meglátogatja Szegedet.

— Beszámoló a polgármester budapesti utjáról. —

(Saját tudósítónktól.) *Lázár György* dr. polgármester ma éjjel érkezett vissza Budapestről, ahol a város aktuális ügyeiben tárgyalt az illetékes minisztériumokban. Meglátogatta *Jankovich* Béla kultuszminisztert is, aki hosszasan érdeklődött a polgármesternél Szeged fejlődése iránt, kijelentette, hogy a város kulturális ügyeit fokozott figyelemmel fogja kísérni és a szegedi közoktatásügyi viszonyok tanulmányozására az új tanév kezdetén, szeptember első hetében Szegedre jön.

A kultuszminisztériumban Szegednek több fontos kulturális ügye vár ezidő szerint döntésre. Az aktuális városi ügyek homlokterében áll most a zenepalota államsegélye, a leánygimnázium fölállítása, a belterületi elemi iskolák és óvóiskolák államosítása és szaporítása, továbbá a második kulturpalota dolga. Mindezekben a kultuszminiszter Szegeden személyesen óhajt tárgyalni a város hatóságával. A miniszter arra is hajlandó lett volna, hogy akár a jövő héten ellátogasson Szegedre, de végül mégis abban állapodott meg a polgármesterrel, hogy alkalmasabb időpont lesz szeptember első hete, amikor az iskolák már működnek. Így aztán a látogatás pontos határidejét is kitűzte a kultuszminiszter. Eszerint szeptember első hetében szombati napon a déli gyorsvonattal érkezik Szegedre és itt tölti a vasárnapot is. Ezalatt megtekinti majd a város minden kulturintézményét és az említett aktuális kulturális ügyekben tanácskozni fog a hatóság tagjaival.

A kultuszminisztert úgy a város közön-

sége, mint a hatóság ünnepélyes fogadtatásban fogja részesíteni. A fogadtatás előkészítéséről a tanács gondoskodik. Remélni lehet, hogy a kultuszminiszter szegedi tartózkodása döntő hatással lesz a város rég vajdó, nagyfontosságú kulturális ügyeire és az újabb kulturintézmények kiépítésére vonatkozó törekvéseit siker fogja koronázni.

A földművelésügyi minisztériumban is tárgyalt a polgármester és ott a *kenderakadémia* felől érdeklődött. Ez az intézmény tudvalevőleg hétszáz ezer koronába kerül és Ujszegeden fog épülni a vasuti híd és a kendergyár között. Az építkezésre már ki is írták a pályázatot, amelynek a határideje augusztus 28-án jár le. A polgármester arra kérte *Ghillány* Imre báró földművelési minisztert, hogy az építkezésnél támogassa a kedvezőtlen gazdasági viszonyok miatt válságos helyzetbe jutott szegedi kisipart. A földművelésügyi miniszter, aki a polgármesterrel folytatott tanácskozások során több ízben hangzottatta, hogy Szeged dolgai iránt meleg érdeklődéssel viseltetik, legnagyobb készséggel ígérte meg, hogy az építkezés vállalatba adásánál figyelemmel lesz a szegedi iparosok érdekeire is.

A kereskedelmi minisztériumban az államvasutak husz milliós szegedi beruházása iránt érdeklődött a polgármester. *Harkányi* János báró kereskedelmi miniszterrel tárgyalt személyesen, aki kijelentette, hogy a szegedi vasútépítés dolgát már ismeri s azt jóindulattal érdeklődéssel fogja kísérni. A polgármester beszélt még Marx elnök-igazgatóval is, megígérte, hogy hamarosan megadja a fölvilágosítást azokra a kérdésekre, amelyeket a tanács intézett a Máv.-hoz.

A honvédelmi minisztériumban a tüzérlaktanya és a csendőrkülönítmény ügyeit sürgette meg a polgármester. *Hazai* Samu báró honvédelmi miniszter távollétében *Karácsony* államtitkárral tárgyalt a polgármester és azt az információt kapta, hogy a tüzérlaktanya ügyében augusztus 10-ikére érkezik le a honvédelmi miniszter döntése. Kijelentette még *Karácsony* államtitkár, hogy a honvédelmi miniszter minden bizonnyal elfogad-

lódott ki benne egész a zsemlítésig. Ugy intézte a dolgokat, hogy soha föl ne tűnjék az atyja vaksága. Leplezni, letagadni, soha senkinek be nem vallani!

— Mért jársz mindig ebben a kék ott-honkában? Tudod, hogy én a nyersselyem bluzokban szeretlek a legjobban! — mondá az öreg szelid szemrehányással. — A leány elpirult, mert épp az a bluz volt rajta. Másra telerle a beszédet, hogy elvonja a figyelmemet. Megmutatta azokat a fotográfiákat, a melyeket az apja készített róla. Föl kellett öltözködnie *Jeanne d'Arc*-nak, démonnak, arkangyalnak, minden szépnék-jónak és veszedelmesnek, ami csaknem volt. A szoba tele volt ilyen furcsa fotográfiákkal, amelyeket az engedelmes kamara segítségével egy vak ember készített. A halott lencse, az üveg, a vegyi papiros cselekedett és barátom tudta, melyik kép sikerült, melyik nem. Elmondták neki, akik látták és ez gyönyörködtette.

— Aki természetűdős, — mondá az öreg, az egyik groteszk arcképre mutatva, — az kifog a természetben. Én beigazítom a masinát, beállítom a leányom és kész a látás.

Ebben a mondasban volt valami önguny és ez összeszorította a szívem. De az este, a vacsora, megint csak vidáman és az étkezés céljából megölt madárállatok dícséretében telt el. Beszélgettünk a tegnapi, a holnapi, ő többet az utóbbiról, én inkább az előbbiről. Több terve volt, mint nekem valaha, az emberi élet végső határait kitolta, vagy nem is vette tudomásul.

Korán tértünk nyugovóra. Én nem tudok elaludni hajnal előtt és itt, a csönd miatt, még kettőkor is ébren voltam. Barátom is fölébredt. Szépen felöltözködött és nésztelelni, hogy engem ne zavarjon, kiment az udvarba. Fölkeltem én is és halkán, hogy észre ne vegye, kiállottam az ajtóba. Vajjon mit csinál? Leült az ámbitusra és abban a pillanatban ott termett a lábánál mindkét kutya. Egy affektáns daxli és a házörző vad komondor. A két eb en grade állott vak gazdája mellé. Ő szólt hozzájuk:

— No, mi ujság, Morzsi, Szinva, he? Finom, szép éjszaka van? Ki alszik ilyenkor? Mi hárman nem!

Szinva és Morzsi kihívóan vakkantottak:

— Most merjen valaki idejönni, most merje valaki bántani a tekintetes urat!

— Egy kis mozgást. Éjszakai séta jót tesz! El ne hizzunk!

A két kutya balról-jobbról körülvette, sétáltatták, amíg megint el nem álmosodott:

— Virrad, mi? — mondá ásitva. — Ilyenkor legjobb egy kis álom. Ti is aludjatok még egy verset!

Nyugovóra tért és elaludt megint. Én az ágyban fetrengve, álomtalanul töltöttem el az éjszakát. Alig birtam a tagjaimat, hogy másnap délelőtt a vasúthoz mentünk ki az állomáshoz. Vezetője, egy tizenhét éves parasztszolgálo, jött mellette és tréfálkozva húzta utána a porban a „tekintetes ur” botját.

— Kissé pajkos, de jó teremtés. Ez az én fölolvásóm. (Nem engedem, hogy a kicsike rontsa a szemét.) Egy híres, nevezetes szolgáloinak a leánya, akit elhozott az anyja hozzám, hogy himlő ellen beoltsam. Aztán ittfeledte a szobában. Elment még aznap a Vasa-bakák után Csehországba. Kezdetben irtunk az ezrednek, hogy küldjék haza a szopós leányához. A katonaság azonban nem akart polgári dolgokba avatkozni. A leány itt nőtt föl az udvaron, konyhaasztal alatt, kocsiskenyéren, istállóban. Megszoktuk. Mezei munkát nem tud. Napszámba nem viszik, mert nagyon szép és nagyon gögös. Szabad nő, senkié, az enyém. Nézzed mint egy kis csina, hogy jön utánam. Ha király volnék és megvakultam volna, akkor se lehetne külön vezetőm!

A leány csakugyan szép volt, jóságos és engedelmes.

— Ugy megy a tekintetes ur, mint egy katonatiszt! — szólalt meg a hátunk mögött.

— Hát hol láttál te katonatisztet?

— Sehol. A tekintetes ur beszélt.

— Én beszélem el neki, ami a világon van. Ez azt látja és úgy, ahogy én akarom...

Fölültem a kupéba. Barátomat kézen fogta a parasztleány, a falu felé fordította és mosolyogva, büszkén, hivatal tudatában talán kényeskedve is, neki indult az aranyos porban a ragyogó falunak.

Kizárólag helybeli, hírneves asztalosmesterek által készített, elismert jóminőségű és bámulatos olcsó

butorok

első kézből csakis az **Egyesült Műasztalosok Butoraktárában** (Szeged, Tisza Lajos-körút 19. szám alatt, Kertész pékkel szemben) kaphatók; esetleg **részletfizetésre** is.